

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS- PRIJS

Voor de Stad. f 12.

Vranoverposten 14.

(Verschijnende Urtheelen in de week: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag.)

DICERE VERUM QUID VETAT?

BORATIUS.

ADVERTENTIEN:

15 cents de regel.

behalve 35 cents zeel.

DE 'S GRAVENHAAGSCHE NIEUWBODE.

In ons nummer van den 5 dezer hebben wij een schrijven van Ph. R. F. in den 's Gr. Nieuwbode van 24 oktober ff. gewraakt, omdat wij meenden, dat wij zulk een schrijven niet onbegemerkt mogten laten voorbijgaan. Dezelfde schrijver komt in den Nieuwbode van woensdag 11 november op zijn stuk terug en legt daar eenige verklaringen af, welke wij ons verplicht achten op te nemen.

Wij hadden het dien schrijver tot een verwijt doen strekken, dat hij den Buzza aanviel. Terwijl de redakteur van dat dagblad in de gewaagden zuchtte. Hierop antwoordt de man met de drie . . .

« Ja, di, wisten wij, en wij schroomen niet te zeggen, dat het ons innig smart, dat iemand van zijne geboorte en vooral van zijne talenten, dit ongeluk heeft moeten treffen; maar dit staat in geen het minste verband met onze handelwijze, want wij hebben er niet aan gedacht hem aan te vallen.»

Ten anderen maakten wij het dien schrijver tot een verwijt, dat hij oprer en burgeroorlog had uitgelokt, door eenen woedender tegen degenen, welke het hem lustte oproermakers en verraders des vaderlands te noemen, aan te heffen.

De man, met de drie . . . verklaart deze woorden nader in hetzelfde nummer en wel in dezer voege:

Nimmer was het onze bedoeling, om ruw geweld tegen over de vrije drukpers, zelfs in hare grootste leedzaamheid, te willen stellen; maar bij herhaling (4) roepen wij onze medeburgers op, om (N. B.) wanneer eenmaal aan deze oppositie-voerders hunne snoodde bedoelingen mogten gelukken, wanneer het hun eenmaal mogt gelukken een oproer te doen uitbarsten, (N. B.) alsdan, in hun eigen belang, dit oproer te smoren, al ware het ook in het bloed dergenen, die het hebben aangestookt; ja zoo noodig van allen, die daaraan mogten deel nemen.»

Van deze nadere verklaring van Ph. R. F. nemen wij akte; maar de man weet niet wat hij zegt, wanneer hij de door ons tegen hem uitgebrachte beschuldiging verklaart voor opzettelijke logen, ter kwader trouw, voor schandelijke laster. Om onze beschuldiging te staven, behoeven wij slechts nogmaals zijne eigene woorden, in den Bode van 24 oktober ff. te neder geschreven, aan te halen. Men verge-

lijke dezelve met de bovenstaande nadere verklaring:

« Welaan dan, landgenooten, medeburgers, vereenigen wij ons, maar het zij met het doel, om de aanslagen te verijdelen dergenen, die zich de vrienden der Natie noemen, maar inderdaad hare VERRADERS zijn, om hunne bedoelingen (NB. niet hunne „daden“ maar hunne „bedoelingen“) AL WARE HET IN HUN EIGEN BLOED, te smoren.»

De nadere verklaring, hierboven aangehaald, behelst eenen geheel anderen zin, dan in de bovenstaande woorden uitgedrukt staat. In deze roept hij de Natie op om de bedoelingen der oppositie, al ware het ook in het eigen bloed der oppositie-voerders te smoren, en alzoo de daden, waarvan het hem lust de oppositie-voerders het plan toe te kennen te voorkomen; in gene waarschuwt hij zijne medeburgers, om op hunne hoede te zijn en zich bereid te houden om, wanneer de oppositie tot zulke daden mogt overgaan, wanneer het haar mogt gelukken een oproer te doen uitbarsten, ALS DAN dat oproer te smoren enz.

Het onderscheid is groot, zoo als men ziet.

Wij hadden het voornemen niet op deze zaak terug te komen, doch daar de nadere verklaring van Ph. R. F. eene formele herroeping bevat van hetgeen hij vroeger geschreven had en wij in hem met verontwaardiging gewraakt hebben, vermeenden wij eenen pligt van regtvaardigheid te volbrengen, door van die herroeping akte te nemen.

Al het overige van het allerbespottelijkst artikel van Ph. R. F. betreft of ons blad niet, of heeft geen vat op de redactie van hetzelfde, en daarom blijft het geheel onaangeroerd.

Aan de redactie van den Bode zijn wij insgelijks eene voldoening schuldig. In ons nummer van den 5 november zeiden wij niet te kunnen begrijpen, hoe eene redactie, die zich zelve nog respecteert, er in kan toestemmen, zulk een ellendig voortbringsel in de kolommen van haar blad eene plaats waardig te keuren. Thans zien wij met genoegen, dat gemelde redactie zulks insgelijks schijnt ingezien te hebben, wijl zij het nieuwe stuk van den man met de drie . . . niet geplaatst heeft, dan met eene voorbehouding, welke aldus luidt:

« Met de plaatsing van dit ingezonden stuk, heeft de redactie den inzender de gelegenheid

« willen laten van zich te verdedigen tegen aan-« vallen, tegen hem gedaan, zonder daarom « echter in allen deele in te stemmen met het-« geen door hem hierin wordt aangevoerd.

Ten slotte verklaren wij, dat wij hiermede een einde aan deze polemiek maken.

KERKELIJKE STAAT.

ROME 27 oktober. De belangstelling welke gij steeds aan den dag hebt gelegd voor de zaak der catholijken van Polen en inzonderheid voor de heldhaftige religieuzen van den H. Basilus van Minsk, zal u de volgende bijzonderheden met de grootste vreugde doen vernemen.

Gij weet dat de vijanden der godsdienst er steeds op uit waren, den goeden naam der eerwaardige moeder Makrena Miecyslawa te beslekten en dat, inmiddels, de vrome abdis een boetvaardig en wondervol leven leidde. Doch waarvan ik u thans een getrouw verhaal wil geven is de hoge gunst, welke de H. Vader Pius IX aan de eerwaardige moeder Makrena bewezen heeft. Den 20 der maand oktober heeft Z. H. zich, met eenen grooten stoet, naar het klooster der H. Drievaldigheid del Monte begeven, alwaar de abdis van Minsk, sedert hare aankomst in de eeuwige stad, haar verblijf houdt.

Pius IX, wiens naam alleen boven allen lof verheven is, had reeds bij zijne troonsbeklimming, zijne welwillendheid over moeder Makrena uitgesprekt en haar herhaalde malen, proprio motu, den apostolischen zegen gezonden. Hij had haar zelfs laten weten, dat zij hem om eene bijzondere gunst mogt vragen, belovende te zullen verleen en wat zij verzoeken zou. Toen had de abdis afslaten verzoekt voor gebeden, welke gestort zouden worden aan den voet van het kruisbeeld, dat bij den trap van het klooster der H. Drievaldigheid hangt en voor het beeld van Maria, dat zich in den gang van hetzelfde klooster bevindt. Het was in hare gebeden voor die twee beelden dat zij voor haar en voor anderen van God groote gunsten verkregen had. De H. Vader verleende eenen staat van twee honderd dagen voor beide deze gebedingen van godvrucht.

Deze blijken van bescherming wederhouden de russische ambassade niet, om allerlei beleedigende geruchten over de abdis te verspreiden. Men hoefde dat de H. Vader ontdekt had dat de Basilus aan bedrog schuldig was, dat hij haar in eene gevangenis had willen doen werpen, maar uithoofde harer hooge jaren, haar slechts naar een zeer streng klooster zou verwijzen. Gij moet weten, dat moeder Makrena, sedert hare komst te Rome, niet meer verlangt dan naar de muren van een klooster, dat naar den regel van den H. Basilus inge-

rigt is. Zoo dus dit verlangen ware bevredigd ge-
worden, hadde men weldra deze opsluiting als eene
straf uitgebazind. Men zegt dat deze geruchten den
R. Vader ter oore zijn gekomen en het bezoek ver-
haast hebben, hetwelk hij besloot, had aan de
abdis van Hinsk te brengen.

Ten half tien ure des morgens verscheen de H.
Vader voor de kerk van de H. Drievaldigheid der
Monte. Eene onafzienbare menigte vergezeld, als
altijd, den stoet. De kerk en het klooster hebben
het gezigt over de gansche stad en het was we-
zenlijk een plegtig en indrukwekkend tooneel.

Na het Allerheiligste aangebeden te hebben, be-
gaf de H. Vader zich in eene der zalen van het
klooster, alwaar de religieuzen van het H. Hart
en de kinderen, welke zij opvoeden, tot den voet-
kuis toegelaten werden. Onmiddellijk daarna klom
de H. Vader tot de eerste verdieping op; de ab-
dis wachte hem bij den gang welke naar hare
cel leidt, met den eerw. pater Rylo en den eerw.
heer Jelowicky. Toen de H. Vader haar ontwaarde
stond hij stil en met de rechterhand op haar wij-
zende, zeide hij aan de overste, mevr. de Corio-
lis: *Te deze de eerwaardige martelares, welke gij
het geluk hebt in uw huis te bezitten? De abdis
wierp zich inmiddels met al den ijver harer gods-
vrucht voor de voeten van den H. Vader neder,
en niet meer kunnende opstaan, beurde deze haar
zelf op zeggende: «Arme verminkte! zij heeft zoo
veel geleden! En haar met eenen blik aanstarende
voegde hij er bij: Hoe veel geestkracht in dat zwakke
lichaam!»*

Zijne Heiligheid verleende audientie aan de ab-
dis in de eek van ontvangst. Zij wierp zich op nieuw
voor de voeten van den Paus en smolt in tranen
weg; Pius IX sprak haar aan met die zachtmoedig-
heid en vastberadenheid, welke hem zoo zeer
kenmerken, terwijl hij gerond maar bedaard, vol
waardigheid en minzaamheid tevens was, en zeide
haar nagenoeg het volgende:

«Wij danken God dat hij, in eene eeuw waarin
de wonderen zijner genade noedzakelijker zijn dan
 ooit, ons daarvan een zoo schitterend bewijs heeft
gegeven in het lijden, hetwelk gij zoo edelmoedig
met uwe zusters, voor het geloof van Jesus Chris-
tus hebt doorgestaan. Door u de genade te geven
van allen getrouw aan zijne wet te blijven, heeft
hij het nederigste en het zwakste gekozen om de
waagt en den hoogmoed te beschamen der vijanden
van zijne Kerk. Laat ons daarover den Heer ver-
heerlijken en bid hem, opdat hij zich gewaardige
ons dezelfde genade te verleenen in de volbrenging
van onze taak.»

«Gezegend zij Jesus Christus, antwoorde de ab-
dis, die mij uit den mond van uwen stedsheer
woorden van leven en hoop doet hooren! Ach!
het is aan de voorspraak van onzen grooten patroon,
den H. Jozefus Gouty, wiens feest wij heden vier-
nen, dat ik deze gunst te danken heb.»

«Wij hebben vermeend, hernaam de H. Vader,
dat wij het bezoek van dezen dag moesten doen
onder de bescherming van een heilige, van Polen.
God heeft ons, in uven grooten heilige, den
voorbeeld voor ogen gesteld van den priesterlijken
geest; wij hopen dat in Polen en door de gansche
wereld, de geestelijken zijn voorbeeld navolgen.»

Daarna stelde de abdis den eerw. heer Jelowicky
aan den H. Vader voor. De Paus sprak hem met
de meeste minzaamheid aan en deed hem eenige
vragen over de wonden van moeder Makroua.
Deze was intusschen weder nedergekniel en ver-
zoocht van den H. Vader nieuwe aflaten voor hare
madona.

«Zij is zoo goed, zeide zij, en ik bemijn haar
zoo zeer!»

Deze woorden werden met een zoo diep gevoel
van heide uitgesproken, dat de H. Vader er van
doordrongen was en uitriep:

«Ga met wel van de H. Maagd zoo teeder te

bedinnen. Na Jesus Christus is zij onze liefe,
onze hoop en onze kracht. Op uw verzoek ver-
leenen wij nog honderd dagen aflat aan al de ge-
nen, die voor het beeld, waarvan gij spreekt zullen
bidden, maar op voorwaarde dat gij naar drie
gend verzoeken wilt, die gij voor ons de genade
verwervt, van waarlijk de bemiddeling van de
stedsheer van haren goddelijken Zoon te vervullen.»

«Wij Uwe Heiligheit zoo veel goedheid aan
den dag legt, zeide nu de abdis, bid ik nog dat
dezelfde gunst aan mijnen Jesus verleend worde.
Zij wilde zeggen aan mijn kruisbeeld, maar de
eerw. heer Jelowicky had hare woorden, die in
de poolse taal eene eigendommelijke bekoorlijk-
heid hebben, letterlijk vertaald. De Paus ant-
woordde glimlagchend: Zeg haar dat zij aan Jesus
Christus gewisten voor mij moet vragen, en niet aan
mij voor Jesus Christus! — Ja, antwoorde de
eerwaardige religieuzen, ik zal die vragen, hij zal
ze u schenken, allen schenken.»

De H. Vader willigde intusschen haar verzoek
in en na haar tweemaal gezegd te hebben,
verwijderde hij zich, gevolgd door de abdis en de
overige omstanders. Z. H. knielde met eene engel-
achtige godsvrucht voor het heild neder en bad
met luider stem: *Salve Regina, dignare, met het
gebed Defende quosumus tu nos cum prole pia
benedicat virgo Maria.*

Aldus eindigde dat bezoek van den stedsheer
van J. C. aan eene zijner nederigste dochters. Hoe
veel liefde, hoeveel zegen op aarde en in den he-
mel zal uit hetzelve voortvloeijen!

Het was het eerste, doch zeker niet het eenige
bezoek van den H. Vader; want Z. H. willede zelfs
het klooster bij bezoeken, maar zeide: «Wij zul-
len wederkomen.»

(Par. Corr. van P. B. 1847)

31 oktober. Het register begaf de H. Vader zich
naar de St. Pieterskerk om het heilig misoffer in
de onderaardsche kapel der Confessie, op het graf
der H. H. Apostelen op te dragen. Om het oogenblik
dat de H. Vader het altaar beklom, trad de heer
Newman, den vorigen dag te Rome aangekomen,
in de St. Pieterskerk en knielde voor het altaar der
heilige apostelen neder, om er de eerste mis bij
te woenen, en zijne tegenwoordigheid op het graf
van den H. Petrus, zijnen eerbiedwaardigen opvol-
ger, en door een geheel providentieelen samenloop
was de priester, die het goddelijk offer opdroeg,
de stedsheer van J. C. zelf. Wie zal de heilige
aandeningen de inwendige verzoelingen beschry-
ven op dat oogenblik, toen het zijbaar opper-
hoofd der kerk in de duistere catacomben het heil-
ig offer opdroeg, met eenen nieuwbekeerde tot
getuige!

AMERIKA.

De *John Bates*, in zestien dagen van Boston
naar Liverpool gezeld, heeft tijdingen uit de Ver-
euhigde Staten medegedeeld tot den 22 oktober. De
Times deelt daartan den hoofdzakelijken inhoud
aldus mede. Het schijnt dat de ineeniging van Mon-
terey aan de amerikaansche troepen veel duurder
is te staan gekomen dan men eerst verspreid had;
het verlies van den generaal Taylor bedraagt 600
dooden of gekwetsten; van den kant der Mexicanen
zijn 1500 man buiten gevecht gesteld. Het ameri-
kaansch gouvernement heeft den wapenstilstand,
door den generaal Taylor aan de Mexicanen ver-
leend, niet goedgekeurd en de majoor Graham is
van Washington vertrokken met depeches, waarbij
hem gelast wordt de wapenstrijd te eindigen
en de zijandelijkheden met nieuwe kracht voort
te zetten. Tenzelfder tijd zijn nieuwe versterkingen
aan het amerikaansche leger toegezonden; negen
regementen vrijwilligers hebben bevel gekregen,
naar Monterey op te rukken.

Te Matamoros rigtten de loop en de koortsen
grootte verwoestingen onder de amerikaansche troepen
aan; terwijl deze nog door den mexicaanschen
generaal Canales zeer fiestocht werden in de steel-

lingen, welke zij te Camorro en Matamoros be-
hielden.

Van de expeditie naar Tampico was nog niet
beslist; het schijnt echter dat het gouvernement
voornemens is, eene aanzienlijke macht tegen de
staats en tegen Vera-Cruz af te zenden. De gene-
raal Kearny, die nieuw Mexico bevoerd heeft,
wordt het eenen ernstigen aanval bedreigd door
een leger van 5000 man Mexicanen, die tegen
Santa-Fé in aantocht zijn, om de Amerikanen daar
uit te verdrijven.

Het orgaan van het cabinet van Washington
zegt dat het Congrés alleen zal beslissen of de
laatste veroveringen, door de Amerikanen gedaan
aan het gemeenebest zullen toegevoegd worden
dan wel of men ze zal laten varen.

Uit Mexico wordt gemeld dat de generaal Al-
monte tot president *ad interim* en Santa Anna tot
opperbevelhebber van het leger benoemd is. Santa
Anna heeft eenen brief aan den generaal Almonte
geschreven, waarin hij verklaart het oppergezag
niet te willen aanvaarden, aangezien het vader-
land zijne diensten noodig heeft en hij dezelve
niet ijver zal vordringen. Hij streeft naar geen
andere roem, dan om te overwinnen of te ster-
ven in den strijd voor de onafhankelijkheid van
Mexico. Hij verklaart zich tevens bepaaldelijk
tegen degenen die het koningschap in Mexico zou-
den willen invoeren.

ZWITSERLAND.

Het voorloopig gouvernement van Genève heeft
aan den constituerenden Raad een ontwerp van
besluit onderworpen, strekkende tot de herbefing
van het besluit van den euden grooten Raad, her-
trekkelijk het eatholiek verbond en tot hetreding
van het voorstel van Zurich tot eene onmiddellijk
ontbinding van hetzelfde.

In afwachting der beraadslagingen over deze zaak
heeft het gouvernement, bij motie van den heer
James Fazy, over de zaak der hier-
zoning en tegen eene nieuwe constitutie,
het vraagt slechts dat de heraanwijzing van den mit-
voerende Raad door het volk zal geschieden in
plaats van aan den grooten Raad overgelaten te
worden. Men heeft eene commissie benoemd, om
de gewijzigde constitutie op te stellen.

Te Basel is men nog weinig verder gekomen. De
advocaten wordt op eene vredzame wijs vol-
trekken. De groote Raad is bijgekomen om het
verelag te hooren der commissie, die de maat-
regelen van hervorming moest beraamen. Zij heeft zich
verklaard voor eene algemeene wijziging door eenen
constituerenden Raad, welke door de burgers
der onder de minderjarigen van 20 jaren be-
gripen, zou bevestigd worden. Dit voorstel is niet
eene aanzienlijke meerderheid aangenomen.

DUITSCHLAND.

De Pruisische regering heeft in Duitschland de
Engeland voornemens zonde zijn het handels-
verbond te zegen, hetwelk het in 1840 met het
Tolverbond gesloten heeft. Men zegt ook, dat er
thans onderhandelingen gaande zonden om de
handelverdragen te maken en te maken aan het Tol-
verbond aan te sluiten.

SPANJE EN PORTUGAL.

MADRID 4 november. Onder andere tijdingen,
welke in ontsop zijn, zegt men dat het kabine
gewijzigd zal worden onder het voorzitterschap
van den heer Moray en dat de heeren Pidal, Bravo
Seguilo, Murillo en Caza Jans, er deel van zullen
uitmaken.

In den *Heraldo* leest men: Onze Londensche
correspondent heeft ons, dat uit die haven twi-
schepen zekend zijn, als de *Deuxieme* ten stonde
aan te de *Osabelle* een zeilschip van 300 tonnen
aangeworpenlijk voor Triest bevracht, naar in wezen
ijkheid voor de zuidelijke kusten van Europa.
De schepen zijn met amunitie en kardoesen gelad.

De laatste tijdingen uit Portugal zijn van den 31 October; zij bevestigen slechts hetgeen reeds over Viana en Evora gemeld is. De omkrooping kan niet lang meer achterwege blijven, de koninklijke troepen en de opstandelingen zullen weldra tot een einde komen.

FRANKRIJK.

PARIS 10 november. Zie hier de woorden welke, naar men zegt, uitgesproken zijn door den Russischen ambassadeur, bij de officiële receptie welke ter gelegenheid van het huwelijk van den hertog de Montpensier heeft plaats gehad. »Sire; ik wensch u uit naam van mijn gouvernement geluk, niet alleen over het huwelijk van uw vierden zoon, maar ook wegens de gelukkige omstandigheden welke hetzelfde vergezeld hebben.»

— Men leest in de *Galignani's Messenger*. Lord Normanby heeft aan den heer Guizot eene nota gezonden, waarin hij de onmogelijkheid blaatlegde, van in de gegeven omstandigheden tegenwoordig te zijn bij eene officiële ontvangst der gelukwensen over het voltrokken huwelijk. In diezelfde nota vroeg hij eene bijzondere audientie bij die leden van het koninklijk geslacht, welke afwezig waren, toen hij in de maand augustus II. ten Hove ontvangen werd. Gisteren is lord Normanby aan de Tuilerien ontvangen door den prins van Joinville en den hertog en hertogin van Montpensier in hunne bijzondere vestrekken.

— Uit Londen wordt als zeker gemeld dat prins Louis Bonaparte in het huwelijk zal treden met miss Couls Burdett, eene der rijkste erfgename van Engeland. Miss Burdett, kleindochter van sir Francis Burdett, werd geadopteerd door de hertogin van Saint-Alban, die, vijf jaren geleden gestorven is, aan haren echtgenoot een inkomen van 10,000 p. st. en aan hare aangenomene dochter een vermoogen van dertig miljoen nalatende.

BELGIË.

BRUSSEL 11 november. De Senaat heeft gisteren tot deszelfs voorzitter, bij hermedwing benoemd den heer de Schiervel, tot tweede voorzitters de heeren Alain XIII en de Baillet. Tot secretarissen de heeren de Nodet en Dumon-Dumertier; tot leden der Commissie van adres van antwoord op de Trochrede de heeren de Baillet, d'Hane, de Brioux en Dumon-Dumertier.

NEDERLAND.

WENTOGENBOSCH den 10 November

Uit Vaght schrijft men ons dat Z. M. de Koning aldaar gisteren ochtend omstreeks 10 ure gepasseerd is, op zijne terugreis uit Limburg. Onder het bewijzen der paarden hebben de E. A. Heer Burgemeester der gemeente en de E. G. Heeren majoor de capitou der genie de eer gehad Z. M. te omgiffen. Na zich eenige oogenblikken minzaam met de heeren onderhouden te hebben, zette Z. M. de reis naar Tilburg voort.

Op den 11 november is, op zijn bevel, de veldvoetganger van Geen.

In de zitting van den Hoogen Raad van den 12 dezer, heeft de procureur-generaal, de heer van Mante, eene conclusie genomen in de zaak van den staat der Nederlanden tegen C. J. Hoogeland. De procureur-generaal heeft geoordeeld, dat er geene termijn bevonden om op het uitgeprokene arrest terug te komen en heeft geconcludeerd tot bevestiging van dat arrest. De Hooge Raad zal den 3 de december in deze zaak uitpraak doen.

ZIERIKZEE 3 november. Heden avond, omstreeks 10 ure, is de drinker en uitgever van den *Zierikzoeschen Nieuwspode* gearvaard, om op morgen des middags ten 12 ure, te verschijnen voor den Regter-Commissaris bij de Arrondissements-Rechtbank alhier, ten einde te worden verhoord omtrent een gemengd bericht, voorkomende in den *Nieuwspode* van den 1 October II., welk bericht aldus luidt: »De ondegende Kantonregter Jan B.

door de BURGER nog zeer onlangs schrikkelijk in de maling gehouden, begint nu valsehe guldens te debiteren; nu hij heeft ook lang ge-»loven in 't geniep valsehe munt gestlagen.»

De Kantonregter van Ommen, wonende te Heersee, heeft zich dit getingd berigt aangetrokken en een regterlijke vervolging in het werk gesteld.

(Zierikz.)

ZWOLLE 9 november. Zou op het openbaar vervemen wij, dat door den heer A. van Ruyen, tegenwoordig alhier wonende, dezer dagen concessie is aangevraagd, bij de gouvernementen van Nederland, Hannover en Oldenburg, tot het leggen van een ijzeren spoorweg van Utrecht over Amersfoort, Harderwijk, Elburg, Zwolle, Almelo, Nardhorn, Lingen, Oldenburg en Bremen naar Hamburg.

LATERE BERIGTEN.

De weigering van den commissaris des Konings, om het adres der Staten van Sleeswijk aan den koning ter hand te stellen, heeft die vergadering in eene groote verlegenheid gebracht. De openbare zitting, welke den 4 zou gehouden worden, is uitgesteld. Eenige leden stelden in eene bijzondere bijeenkomst voor om tot eene vrijwillige ontbinding over te gaan, even als de Staten van Hultstein gedaan hadden. Dit voorstel werd echter door de meerderheid verworpen; maar daarentegen werd besloten dat het adres nu zijn geheel in de notulen der zitting zou genomen worden, ten einde op die wijze de regten van het hertogdom voor altijd op een plegtige wijze te waarborgen.

De Fransche legitimistische bladen behalven de officieele aankondiging van het huwelijk van den hertog van Bordeaux met de prinses van Modena. Het huwelijk bij gevolgmagtigden heeft den 7 november plaats gehad en op maandag den 9 zou de prinses in pregtigen siertuif naar het kasteel Froh-dorf op reis gaan.

De hertog van Bordeaux heeft den 28 aan de heer de Pastorel geschreven en hem met het kennisgeving van zijn huwelijk tevens gemeld dat hij 20,000 francs ter beschikking der behoeftigen van Parijs stelt.

De Fransche ministerraad heeft besloten dat de prins de Joinville onmiddellijk tot den rang van groot-admiraal van Frankrijk en den hertog de Montpensier tot dien van groot-meester der artillerie verheven zouden worden.

Men spreekt van eenen hertog die een einde aan zijn leven zou gemaakt hebben, ten gevolge van eenen hevigen verlies op spoorweg-waarefen.

Eene hevige en onverwachte was van de Mitidja heeft vrede vlake van Algiers eene overstroming te weeg gebracht, welke het water een klaps tot boven de daken der huizen deed rijzen. De schade moet zeer aanzienlijk en het getal slagtoffers groot zijn. Men spreekt van 23 menschen, 14 huizen, 300 ossen en 400 schapen, behalven nog een aantal paarden.

De Belgische kamer der Represantanten heeft de heer Liedts tot voorzitter herkozen. De heeren A. Dubus, Huyveners, de Mar d'Attenrode en van Cutsem zijn tot secretarissen gekozen en tot leden van de commissie voor 't adres van antwoord, de heeren Pimez, Fallon, Dumortier, de Dcker, de Poere en Dubus (nieu).

Mengelwerk.

DE SLAAF.

Eene Algerijsche Legende.

III

(Vervolg en Slot pautens vorig Nummer.)
Eenige jaren verlieten op die wijze, tot dat Chebba haar dertigste jaar bereikt had; van toen af verboden de wetten van den harem haar alle gemeenschap met mannen, zelfs met de slaven, en moest zij zich vergenoegen met het gebeuzel der kleine negerknechten, die opgevoed waren om haar te dienen; met haar, onder de leiding harer voederster, eenige vroegelijke handwerken verrichtende, op de mandoline spelende of zich met schrijven bezig houdende. Genéas intusschen zette zijnen arbeid als bouwmeester voort. Zoolang hij de tegevoeligheden der slaven van den Khodja gevoelt had, was hem die verangenschap dragende wettelijkheid, die later gevoelde hij al te zeer gevoelt. Hij trouwde was de slaven van den harem te begieten; in

elken hoek van den tuin had hij een prietel aangelegd, tegen de zon en de blikken der vreesdeligen beschut door tweedieblom en pasciebloemen, welke jeugdige druivenranken bruisgelden. Van die onderscheidene plaatsen trat men het gezigt op den weg en Chebba kwam daar dagelijks den terugkeer van haren vader afwachten, die, den dey naar den oorlog volgende via onophoudelijk oproetige uitroepen te rochiger, zeer dikwijls afwezig was.

De vlake was gewoonlijk het tooneel van bloedige gevechten en dikwijls naderden brand en plundering de woning van A-Bouderbah; zij was evenwel nimmer aangevallen geweest. De Arabieren verstaan de kunst niet om eene stad of een goed gesloten huis in te nemen; doch men late slechts de deur open en zij stormen binnen, en branden en plunderen alles.

Op zekeren dag echter hoorde men een heviger geweevuur en men kon met het oog den togt gadeslaan der vijandige ruiters die den oogst der Mitidja vernielden. De verdedigers van A-Bouderbah, eenen naderenden aanval vreesende, versperden de deuren. De mannen plaatsten zich voor de schietgaten; de vrouwen weenden, de jonge negerknechten liepen overal rond, om te bespieden wat buiten omging; doch zoodra een witte tulband nader kwam, namen zij even snel de vlugt.

Genéas leidde de verdedigingsmaatregelen met een doorzigt en eenen ijver, welke de overige slaven met verbazing troffen. Bij het vallen van den nacht, rakte eene talrijke beide tegen het kasteel op... alles was verloren!

Toen, zonder te denken aan de straf, welke den vermetele waent, die den drempel van den harem durft overschrijden, snelt de Griek naar de kamer van de dochter zijns meesters.

— Heer, riep zij, hem te gemoet vliegende.

— Ja, ik zal u tot mijnen lasten medelugt verdedigen, en om tot u te geraken zal men over mijn lijf moeten heenstappen; maar wij zijn slechts tien slaven en de vijand nadert bij honderden. Gij vraagt mij, dat ik u het leven zal redden? ... ik kom om uwe ziel te behouden. Wilt gij tot een gelukkig leven bij God herleven? Wilt gij als christen sterven?

— Ik wil het riep de jonge Turkin uit, op hare knieën nedervallende.

Toen nam Genéas een weinig water in het halle van zijne hand, goot het over het hoofd van Chebba en tekende daar met het teeken des kruises.

In die korte tijdsverloop was de schrik in vreugd veranderd; men zag aan het hoofd der beide de vaten met de paardenstarten nadoren en de dey, in persoon, van den khodja vergezeld, stond weldra voor het kasteel.

Ongevoelbaar werden de toornen ontstoken en de vorst stond verbast op het gezigt van het tooverpateis, dat zich voor hem opende.

Drie groote opene plaatsen, met steeften van wit marmer, hooge zuilen, rouchstige trappen versierd en met zwarte en witte marmeren stenen geplaveid; allerwege bloemen, water... hij dacht dat dit alles eene zinsbegoocheling was. Hij wentte zich tot zijnen khodja en zeide:

— Bij Allah! ik geloof dat gij een verband met de djons gesloten hebt! ... of knis dat dreigde in te storten, is thans zoo schoon, dat mijn paleis er niet bij komt.

— Heer! Algiers is nog ver van hier; de dag is verloopend geweest, anders hadde ik u de gantvrijheid niet onder mijn orders ook durven aanbieden. Hetgeen gij u gewaandigt te prijzen is het werk van eenen slaaf; hij heeft het marmer uitgehouwen, dere bloemen geplant, den loop der beken gedwongen om deze vijanden te vallen... aan hem komt daarvoor alle eer toe.

— Men bringe hem voor mij.
Genéas werd binnengeleid.

— Slaaf, zo sprak de dey, ik wil dat gij eens moskee vooraan bouwen zijt; indien gij dan mijn verwachting beantwoordt, zal ik u geld en de vrijheid schenken.

Groot was het verdriet van Chebba, toen zij vernam dat de slaaf naar Algiers zou reizen. De Griek, wel verre van zich te verheugen, verliet met leedworen de plaats, alwaar hij op een toestand als slaaf vergeten had; maar de khodja kon zich niet tegen den wil des meesters verzetten.

IV.

Genéas verkreeg eene plaats in het paleis van

den deij: een ieder zag in hem eenen gunsteling en hoop voor hem; doch de slaaf weigerde steeds weder een of ander voorwendsel, aan de muskee te beginnen. Eindelijk gaf de deij hem te kennen dat indien op den volgende dag de eerste steen niet gelegd werd, hij hem zou doen ter dood brengen.

Des audeendings, van twee zondenlinge varande ring in den bouwmeester merkbaar, men zag hem wegeen op een veld, hij aan den arbeid gaan. Danliks kwam Mohammed het werk in oogen schouw, eenen en dageliks keerde hij weer voldaan van daar terug. Om niet verpligt te zijn buiten te komen, had hij eene deur laten maken, langs welke men uit het paleis in de muskee kon komen en reeds verheugde hij zich bij de gedachte dat de muezsin hem van zoo nabij tot het avondgebed zou roepen. Er was eene tribune voor den deij opgeslagen, daar bracht hij zijnen meesten tijd door, op een zacht tapij bedergelid, zijne pijp rookende en al de bewegingen der Isrijke werklieden gade staande.

Gennés had tot zijne hulp in de leiding der werkzaamheden gekozen eenen ouden medegevangene, Bertuccio genaamd. Deze was een Italiaan, even behendig als listig, die hem in al zijne plannen behulpzaam was, ofschoon hij niet afgunst zyne weerderheid bespeurde en slechts naar eene gelegenheid zocht om hem in het verderf te storten.

Terwijl zij zich alleen op een stallaadje bevonden, beide bezig met eenig sijn beeldhouwwerk te voltooien, sprak Bertuccio tot den Griek:

Ik begrijp niet hoe gij, die ik steeds zoo vrolijk en zoo gehecht aan uwe godsdienst gekend heb, eenen tempel ter eere van Mahomet hebt kunnen bouwen. Wat mij betreft, ik verklaar u oprigt, dat ik niet afschuw zou eene onderneming zou afgewetst hebben, en, gekoof mij, mijne vriendschap voor u niet wel zeer groot zijn, daar ik gevaar loop mijne ziel te verliezen, door u daarin behulpzaam te zijn.

Gennés antwoord was eerst ontwijkend; doch hij nader aandringen, haalde hij het plan van het gebouw voor den dag, toonde al deszelfs lijnen aan den Italiaan en zeide:

— Deze gewetensangst heeft mij ook gekweld; ik kon niet tot het besluit komen om den medeplichtige der ongeloofigen te worden; en toen de deij mij verklaard had, dat zoo ik niet aan zijne bevelen gehoorzande, ik ter dood zou gebragt worden, had ik besloten te sterven. Des nachts bereide ik mij voor om voor mijnen schepper te verschijnen, toen de Heer tot mij kwam. Ik had eene verschijning der Verlosser der wereld kwam tot mij in zijne heerlijkheid en zeide mij: «Mensch, gehoorzaam het is Gods band, die alle dingen leidt. Het gebouw dat gij moet oprigten, zal niet altijd eene muskee zijn, het zal eenmaal eene christenkerk worden. Moet het voor eenen tijd ten dienste der ongeloofigen staan, eenmaal zal de dag aanbreeken, waarop de lof mijns Vaders daarin zal gezongen worden. Verontrust u dus niet over hetgeen gij moegen te doen hebt en herinner u dat God, wanneer hij wil, overal het zijne weet te herwinnen». Des morgens teekende ik het plan der muskee en dit werd goedgekeurd, zonder dat men bemerkte dat het, even als onze hoofdkerken, den vorm heeft van een grieksch kruis.

— Gij hebt daar eene heilige ingeving gehad, herraan de Italiaan; ik wensch u daarmee geluk... morgen wordt het gebouw ingezet, dat zal een schoone dag voor u zijn.

Dit zeggende vertrok de Italiaan.

De zon stond glansrijk op. De mufis, de aanzienlijke van de deij (het rijkgebied van den deij) van hunne huisgenooten vergezeld, waren in de nieuwe muskee vergaderd om hunnen soevereinen te believen. De deij zelf, in zijn prachtig gewaad gekleedt, kwam in zijne zitplaats, plaatste zich tegenover de nis, welke naar het turkisch geloof, den geest van Mahomet ontvingt en las met luider stem het eerste hoofdstuk van den Koran. Boog zich oriëntalen toe, waerde, hetwelk door alle omstanders gevolgd werd, en keerde daarna in zijn paleis terug. Het geschied koninkde den aanvang van den Brictand aan en de menigte verspreide zich naar alle rigtingen, alwaar het turkisch volk isocht voorbij trekken.

Toen begaf de Griek zich naar den deij, om den prijs van zinnen arbeid te ontvangen, rijkdom, eer, vrijheid... dien kende hem in de zaal, waar

de raad gehouden werd: alle gezigten waren donker, behalve dat van den Italiaan, die met den eeremantel omhangen, ter rechterzijde van den gebieder stond.

— Maar voere dien hond uit zijne oogen! riep de deij.

Op die woorden stelde de steeds gerced staande *Chaouch* (hehl) den gefangene weg. Toen Gennés het paleis verliet, werd een hartverscheurende kreet gehoord, de jonge Griek wendde zich om... hij zag niets anders dan eene groep gestaverde vrouwen, doch zijn hart zelde. Het was *Chibba* daar was... Een oogenblik later had de hehl van den *Chaouch* een einde gemaakt aan de droomen van geluk en van het leven van den Griek. slaaf!

Het was inderdaad *Chibba*; zij had haren vader naar Algiers vergezeld, om bij de zegepraal van den jongen Griek tegenwoordig te zijn. Toen zij hem naar de strafplaats zag geleiden, viel zij magtelooz neder en naar de berij teruggevoerd, riep zij, onder aanroeping van den God, welken Gennés haar had leeren aandidden. Haar oude vader bestelde haar bij de vijfsteren aan te planten eene treurwilgen de musschen die op deszelfs takken komen nederzitten en de zwaluwen, die met hare vleugelen langs het water zweven, zingen een eindeloos lied op het graf der jeugdige christen. Niemand weet, waar het lijk van den sakh Griek geworpen werd: maar God heeft het werk van den jongen bouwmeester gezegend; want de muskee, welke door zijne handen opgerigt werd is heden de Hoofdkerk van Algiers, onder de aanroeping van den Heiligen Philippus.

Advertentien.

Heden Overleed, na voorzigt te zijn van de laatste H. H. Sacramenten, mijne geliefde Echtgenoot en onze dienbare Moeder, *JOHANNA VERSTEEGH*, in den ouderdom van ruim 67 jaren. **W. DE GIER**, en Kinderen.

Driel den 12 November 1846.

Te Nijmegen wordt te koop aangeboden, EENE WELVOORZIENE DRUKKERIJ MET AL HET TOEBEHOREN. Te bevragen bij den Eigenaar Mr. C. VERWAYEN.

Tegen 1. Mei c. k. wordt te 's Hertogenbosch, Fught of omstreken TE HUUR gesraagd.

Een Logeabel Heerenhuis met Stal en Koetshuis. Adres onder letter R., bij Gebr. MULLER, Roekhandelaars te 's Hertogenbosch.

Op Donderdag den 28 November 1846, des namiddags om 3 ure, is het Plaatselijk Bestuur van *Boxtel* voornemens, aldaar ten herberge van *HENDRIK DE LEIJER* te doen inzetten, en 14 dagen daarna ter zelve uur en plaats, onder nadere goedkeuring van H. E. G. A. Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, finaal en naar affelman te verkoopen:

140 Bunders HEIDE - GROEN, gelegen bij den gerced Gemeente, ter plaatse genaamd de *Kampsche Heide*, nabij den nieuwen *Kamp* en de huisvennen.

Wydere zal door hetzelve Bestuur op Woensdag den 25 November 1846, des namiddags ten 4 ure in de Herberg bewoond bij *LIVINUS STRIJBOESCH* aldaar, onder voorbehoud van voorschrevene nadere goedkeuring publiek worden aanbested.

Het **VERNIEUWEN** eener **HOUTEN BRUG** over eenen zijtak der Rivier, de *Dommel* in de *Kom* der Gemeente, met levering van al de daartoe benodigde Materialen. Waarvan Beslek en Conditien van stonden af ter lezing liggen ten Raadhuijze der Gemeente. Het Plaatselijk Bestuur voornoemd, **C. ACHTERBERG**, Gz. Ter ordonnantie van hetzelfde, **J. F. VAN UDEN**, Secretaris.

Bij **J. T. SOMMER**, te Almedo, is uitgegeven en alom verzonden:

JAARBOEKJE VOOR **Tijd en Eeuwigheid.** EERSTE JAARGANG **1847.**

GENEESMIDDEL TEGEN DE VREES VOOR DEN DOOD.

door **ALBAN STOLZ**, Regent bij het Aartsbisschoppelijk Seminarie te Freiburg in Breisgau, met 12 Houtsnede plaatjes en 113 Pag. Compresaten. Druk, in groot 12°. **Kerkelijk goedgekeurd.** **Prijs 60 Cents.** Tot gemak der H. H. Boekhandelaars in Noord-Brabant, is het **JAARBOEKJE** tegen denzelfden Prijs als bij den Uitgever, te bekomen bij de Gebr. **VERBOEVEN**, te 's Hertogenbosch.

Graanmarkt van de H. E. R. T. O. G. E. N. R. O. S. C. H. Woensdag en Donderdag 11 en 12 november. **ROGGE** / 8,90 / 9,50 a / 9,85. **BOEKWIT** / 6,00 / 6,50 a / 6,90. **HAVER** / 3,25 / 3,50 a / 3,75. De zetting van het Roggebrood alhier is 40 cents de drie Ned. ponden. Het Ned. pond Boter / 0,80 a / 0,84. Voor het Brood District Waalwijk te rekenen van Vrijdag den 13 November 1846, des middags ten 12 ure, 24 cents de 2 Ned. ponden. Voor het Brood District Vught te rekenen van vrijdag 13 November 1846, des morgens ten acht ure, op 36½ centen ponden geregeld. Voor het brood district... te rekenen van zondag den 15 November 1846, op 36½ centen de 3 Ned. ponden geregeld. Voor het Brood District Ravenswaay te rekenen van Zondag den 15 November 1846, op 37 cents de 3 Ned. ponden geregeld.

WISSELAMSTERDAM, 11 November. Tarief prijs van wel goeden handel. In entr. 133, 134 p. Rest. 137½; 379, 127, 129 p. b. Pools. 1350, 360. In cons.; 125, 127 p. roodh. Pools. 1335, 345; 130 p. Gron. 1335. Rogge in een doen. In entr. 118, 119, 120 p. Odessa 1257, 1260, 263. In cons.; 118 p. Pruis. 1263. Garst in een doen met weinig handel; 107 p. jar. ger. Deene. 1172; 115 p. p. dito 1198. Voorbaser heeft gebouwen doch zonder handel.

Wissels van Amsterdam. Woensdag 11 November ten 4 ure: W. S. 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½; 12 p. 58½; 13 p. 58½; 14 p. 58½; 15 p. 58½; 16 p. 58½; 17 p. 58½; 18 p. 58½; 19 p. 58½; 20 p. 58½; 21 p. 58½; 22 p. 58½; 23 p. 58½; 24 p. 58½; 25 p. 58½; 26 p. 58½; 27 p. 58½; 28 p. 58½; 29 p. 58½; 30 p. 58½; 1 p. 58½; 2 p. 58½; 3 p. 58½; 4 p. 58½; 5 p. 58½; 6 p. 58½; 7 p. 58½; 8 p. 58½; 9 p. 58½; 10 p. 58½; 11 p. 58½;